

HEMEL EN AARDE IN OOSTERWOLD

Hoe kunnen wij een leven leiden in goede afstemming met onszelf, elkaar en de aarde? Akke Faling heeft haar antwoord gevonden in Tuin-Moes: een zelfoogsttuin aan de rand van Almere, waarvoor ze haar vaste baan en een huis in Amsterdam heeft opgegeven. "Hier geef ik gehoor aan mijn hartsverlangen. Ik voel me eigenaar van mijn eigen leven."

Tekst: Linda van 't Land Foto's: Hanneke Reijbroek

Ooh, dit is echt mijn lievelingstijd van het jaar!", roept Akke Faling zeer regelmatig uit. In lente, zomer, herfst en winter. "Ik geniet intens van ieder seizoen en heb inmiddels geleerd ook zelf veel meer het ritme van de seizoenen te volgen. In de herfst komt in de natuur alles langzaam maar zeker tot rust om in de winter vrijwel geheel tot stilstand te komen. Dat is een prachtig proces, waarvan we ook in onze economie veel meer gebruik zouden mogen maken. Alles om ons heen is gericht op groei, sneller, groter, beter. Ik zou ons mensen gunnen dat we vaker tot stilstand komen, om te voelen en ervaren waarnaar we werkelijk verlangen."

Stip op de kaart

Akke woonde jarenlang in Amsterdam. Ze studeerde religiewetenschappen en gaf les aan de Hogeschool in Leiden. Als in 2015 haar eerste zoon Wolf wordt geboren, krijgt de jarenlange droom om de stad uit te trekken concreet gestalte. "Al zeker tien jaar lang fantaseerde ik met mijn geliefde over een leven buiten de stad. Een leven waarin we veel meer buiten zouden zijn, kunnen leven met het ritme van de seizoenen, onze eigen groente zouden verbouwen en een simpeler leven zouden leiden. Ik zag altijd voor me dat we zo zouden wonen en ik daarnaast een baan buiten de deur zou hebben. We zochten tot in Groningen, Drenthe en zelfs

Duitsland aan toe om een betaalbare kavel te vinden. Totdat er een project vanuit de gemeenten Zeewolde en Almere op ons pad kwam. In Oosterwold kregen mensen de kans een betaalbare kavel te kopen, die je vervolgens helemaal zelf mocht inrichten. We hebben bij de gemeente een stip op de kaart gezet en zo'n kavel bemachtigd, aan de rand van het bos waar het voor mij direct goed voelde. Omdat buitenruimte altijd al belangrijker voor ons was dan het huis, hebben we zoveel geld als mogelijk uitgegeven aan de vierkante meters. Daarop hebben we vervolgens in twee jaar tijd ons eigen huis gebouwd van duurzame materialen."

Oogstaandelen

Tijdens de bouw van het huis wonen Akke en Floris met hun oudste zoon Wolf in een stacaravan op het terrein. Ze leggen er alvast een moestuin aan voor eigen gebruik. Maar zodra het huis af is, maken ze een plan voor een veel grotere tuin. "We hadden contact met een restaurant in Amsterdam, dat een plek zocht waar ze verse groenten en kruiden konden inkopen. We maakten plannen voor een te gekke samenwerking, waar we allebei heel enthousiast over raakten. Maar toen kwam corona. En net toen wij alle zaden en planten hadden ingekocht, moest het restaurant zijn deuren sluiten zonder te weten of het ooit weer open zou gaan. Wij konden op dat moment eigenlijk niet meer terug en hebben heel snel moeten schakelen. In de straatapp hebben we

‘Werken en geld hebben een totaal andere rol in ons leven gekregen en dat heeft mij zeer gelukkig gemaakt.’

oogstaandelen te koop aangeboden, die in mum van tijd waren uitverkocht. Sindsdien hebben we ieder jaar een wachtlijst.” Inmiddels heeft Tuin-Moes vijftig oogstaandeelhouders. Een deel van hen woont ook in Oosterwold en komt tijdens het seizoen soms wel drie of vier keer per week groente uit de tuin halen. “Een bos wortels of een paar aardappels voor het avondeten.” Andere mensen uit Almere komen eens per week. “Iedere week sturen wij de oogstaandeelhouders een mail met een overzicht van wat er die week te oogsten valt”, vertelt Akke. “In de tuin plaatsen we vlaggetjes bij wat mensen op dat moment kunnen oogsten. In het voor- en naseizoen is het natuurlijk niet zo veel, maar midden in de zomer is er oogst volop. In principe is een oogstaandeel goed voor groente voor ongeveer één à twee personen voor vijf dagen per week.”

Zorg voor mens en aarde

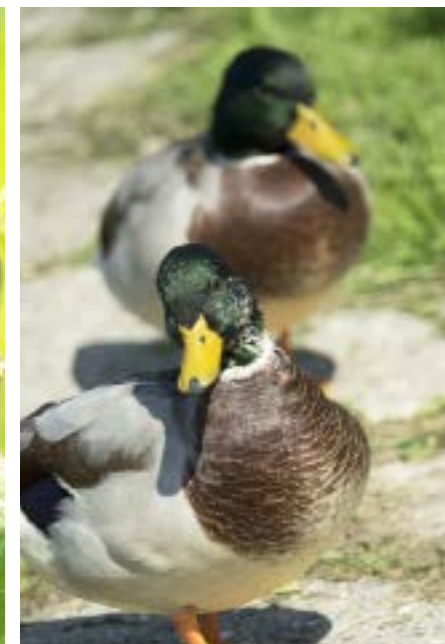
Akke is degene die de tuin van circa drieduizend vierkante meter aanlegt en met behulp van een aantal vaste vrijwilligers onderhoudt. “We kweken alles zelf op en werken zonder kunstmest of bestrijdingsmiddelen. We planten van alles en nog wat”, vertelt Akke. De lijst is lang en bevat onder meer tuinbonen, peultjes, bietjes, paksoi, boerenkool en aardappelen. En uiteraard vruchtgroenten als tomaten, komkommers, paprika, courgette, aubergine en pompoen. Dan zijn er nog wortel, pastinaak, venkel, uien, knoflook en verschillende kruiden. “Ook houd ik van groenten die je niet in de supermarkt kunt krijgen, zoals Nieuw-Zeelandse spinazie of zomer- en winterpostelein. Op de kleigrond hier is het soms zwaar werken, maar ik leer steeds beter wanneer je wat het beste kunt doen.”

In Tuin-Moes wordt gewerkt volgens het CSA-principe: Community Supported Agriculture. “Dat betekent dat we vertrouwen

hebben in elkaar en dat de zorg voor mens en aarde de basis van onze activiteiten vormt. Mensen met een oogstaandeel mogen het hele seizoen verse groente komen oogsten; zij delen mee in de overvloed, maar ook in de risico's. Met hun bijdrage van 380 euro per jaar kunnen wij investeren in mest, compost, zaad en plantgoed en onszelf betalen voor het onderhoud van de tuin. Zo zijn wij zeker van een inkomen en onze aandeelhouders van eerlijke, verse, onbespoten groente.” Inmiddels heeft Akke langs de moestuin ook een bloementuin aangelegd, waarvoor ze plukabonnementen verkoopt. “De tuin is mijn bron van inkomsten. Floris doet regelmatig klussen in de regio en verhuurt onze schapen als grasmaaier. Zo zorgen we dat we voldoende hebben om van te leven.”

Handen in de klei

Sinds ze buiten de stad woont en haar vaste baan heeft losgelaten, heeft Akke een radicaal andere kijk op inkomen, bezit en het leven in het algemeen gekregen. “Het heeft me best even moeite gekost om die omschakeling te maken. Ik ben cum laude afgestudeerd en wilde promoveren. Toen koos ik voor een MBO-opleiding biologische land- en tuinbouw en voor een bestaan met mijn handen in de klei. Daar moest ik zelf ook even aan wennen. Maar het heeft me onnoemelijk veel vrijheid gegeven. De omgeving waarin we hier in Oosterwold terecht zijn gekomen, trekt mensen aan die de moed hebben hun leven naar eigen inzicht en wensen vorm te geven. We zijn in zekere zin pioniers en hebben bijvoorbeeld ook samen een schooltje voor onze kinderen opgezet. Dit leven klopt voor mij. Ik voel me eigenaar van mijn eigen leven: ik kan zelf bepalen hoe ik omga met de dingen die op mijn pad komen en me openstellen voor het leven dat door mij heen wil stromen.”

Rustig laten kiemen

Akke heeft in de afgelopen jaren versted gestaan van wat zij werkelijk nodig heeft - of liever gezegd: helemaal niet nodig blijkt te hebben. Ook heeft ze zichzelf verbaasd door te ontdekken wat ze allemaal zelf kan. "Mijn beeld van wat ik nodig heb om gelukkig te zijn, is enorm veranderd. Nu ik hier in mijn moestuin het ritme van de seizoenen volg, merk ik hoe belangrijk het is dat ook wij mensen een periode in het jaar volledig tot rust komen. Er wordt hier in de tuin geoogst tot ver in december, soms zelfs januari. Aan het eind van het seizoen hebben we nog pompoenen, kool en uien. In de loop van januari en in februari is het even echt stil en rustig. Dat is het moment dat er zaadjes ontkiemen: óók in mij. Langzaam maar zeker krijg ik dan weer plannen en ook energie om nieuwe dingen aan te pakken."

"Onze jongste zoon gaat komend jaar naar school, waardoor ik meer tijd en ruimte krijg", vervolgt Akke. "Ik heb een coachingsopleiding gedaan en volg nu een opleiding aan School of Life. Vanuit die interesse begeleid ik mensen die ernaar verlangen om meer in verbinding te staan met zichzelf of de natuur. Daarnaast wil ik dit jaar een aantal workshops gaan aanbieden, bijvoorbeeld over het viltten van schapenwol, wildplukken of leven met het ritme van de seizoenen. Dat ik in februari nog niet precies weet hoe dat eruit zal gaan zien, vind ik soms lastig. Maar ik leer steeds beter om mijn plannen net als de plantjes in de moestuin rustig te laten ontkiemen. Er begint iets te stromen, de ideeën groeien en ze komen op het juiste moment boven de grond."

Vrijheid

Inmiddels hebben Akke en Floris ook een yurt op hun terrein gebouwd, waarin Akke een groot deel van haar tijd doorbrengt. "Ik maak elke dag vuur, ga 's nachts buiten plassen en kijk naar de sterren. Ik zwem regelmatig in natuurwater hier vlak bij ons huis. We eten onbespoten groente van eigen land en zijn iedere dag buiten. Werken en geld hebben een totaal andere rol in ons leven gekregen - en dat heeft mij zeer gelukkig gemaakt. Ik voel vrijheid. Ik geef me over aan de seizoenen, waardoor ik in de zomer bakken vol energie heb om al het werk te verzetten dat dan ook gebeuren moet. In de winter kom ik tot stilstand. Dat is een natuurlijke cyclus en soms heel eng, want het betekent dat je dingen gaat voelen die je lang hebt onderdrukt. Op het moment dat je als mens tot stilstand komt, word je geconfronteerd met moeite, onzekerheid en twijfels. Je gaat voelen wat er in je lichaam leeft. Dat is niet altijd comfortabel, maar voelt voor mij toch vooral fantastisch. De buitenwereld bepaalt niet langer wat ik te doen heb, maar ik kan luisteren naar mijn eigen lijf en voelen wat goed is voor mij. Ik denk dat heel veel mensen diep van binnen dit verlangen voelen. En ik geloof oprecht dat het een zegen voor ons allemaal zou zijn, als we de kans aangrijpen iets minder bezig te zijn met wat we allemaal nog moeten doen. Laten we vooral proberen nu en dan ook gewoon te zijn."

